

dan absolut Ret. Der er saaledes en Paragraph, som er betegnet med 5 Nuller, som indeholder meget væsentlige Indskrænkninger, ja maaskee endogsaa, naar Alt kommer til Alt, lige saa store Indskrænkninger, som mange andre af de Forslag, der ere fremkomne. Der gjøres saaledes Fordring paa, at idetmindste Halvdelen af de Stemmeberettigede i Menigheden skal have erklæret sig for en af Ansøgerne, og der siges, at, hvis Ministeren finder overbeværende Betænkelighed imod Embedets Overdragelse til nogen af de Indstillede, saa kan han lade være at tage Hensyn til Indstillingen. Den tredje Indskrænkning gaaer ud paa, at en vis Deel af de Stemmeberettigede skal have deeltaget i Valget. Naar vi nu Alle vide, hvorledes Tilstanden er, saa troer jeg, at det vil erkjendes, at det vil være meget sjældent, at Halvdelen af de Stemmeberettigede vil give Nøde ved en saadan Leilighed. Vi have jo mangfoldige Exempler paa, i hvor høi Grad Folk forsømme at udøve deres Valgret, og jeg betvivler, at de nu ved denne Leilighed skulde vise mere Interesse. De kirkelige Sager ere ikke de Sager, som hidtil blandt den store almindelige Befolkning have fundet størst Interesse; det er snarere de Sager, som der endnu til Dato have været skænkede mindst Opmærksomhed. — Den samme ærede Landsthingsmand har stillet et Endringsforslag om, at § 1 skal udgaae. Det er et Forslag, som jeg ogsaa maa stemme for, ikke fordi jeg troer, at Paragraphen egentlig i og for sig har saa meget at betyde, men fordi det forekommer mig, at denne Paragraph ikke er paa sin Plads i dette Lovforslag. Jeg formaaer ikke at see, at den egentlig fremfører Noget, som ikke allerede nu finder Sted. Paragraphen siger, at den, der vil have et Præsteembede, skal have taget de befalede Examinier, og dernæst tales der om Dvælse i den præstelige Gjerning. Dette er naturligtvis Noget, som vil blive iagttaget, om ogsaa denne Paragraph ikke staaer der. Det er jo ialfald sikkert, at Ingen vil blive Præst, forind han har taget Examen; men jeg synes ikke at saadanne Bestemmelser have deres Plads i et Lovforslag, der handler om Menighedernes Deeltagelse i Præsteembedernes

Besættelse. Men forøvrigt er det et Punkt, som jeg ikke lægger Vægt paa. — Til § 2 er der af den samme ærede Landsthingsmand stillet Forslag om, at der istedetfor „ved kongelig Anordning“ skal staae „ved Lov“. § 2 indeholder jo flere meget vigtige Bestemmelser og blandt Andet den, at Præsteembederne skulle stilles i Classer, hvorved der skal tages Hensyn til Embedernes Indtægter og Omfang. Jeg kan heller ikke forstaae, hvorfor disse Bestemmelser skulle staae i denne Lov; jeg synes, at de naturligt maatte høre hjemme i Lønningsloven, der jo handler om Indtægterne, og som utvivlsomt ogsaa vil komme til at ombestemme Embedernes indbyrdes Classification. Men det kommer jo vistnok ogsaa her an paa de forskjellige Standpunkter, som enhver især indtager, og paa de Synspunkter, som man gaaer ud fra. Regjeringen har jo i Folkethinget forelagt et Lønningsforslag, der ganske vist ikke indeholder Noget om en Classerinddeling, men jeg seer nu Sagen fra den Side, at jeg antager, at dette Lovforslag ikke vil komme fra Folkethinget, inden Classerinddelingen er sat ind deri; der finder jeg, at den naturligt hører hjemme, og jeg antager, indtil jeg faaer Andet at see, at ogsaa Fleertallet af den anden Deel af Repræsentationen vil finde, at det er ved Lønningsloven, at Classerinddelingen skal finde Sted. Om det nu skulde være rigtigt til kongelig Anordning at overlade en saa vigtig Bestemmelse som den, der skal indeholde Reglerne for, hvilke Embeder Candidaterne efter deres forskjellige Charakterer skulle være berettigede til at søge, det har jeg ogsaa nogen Tvivl om; der er efter min Anskuelse ganske andre Ting end Charakteren, som herved maae komme i Betragtning. Til Slutning siger § 2, at Kongen skal i særegne Tilfælde kunne give fritagelse for disse Regler, hvorefter altsaa det Hele kommer til at staae hen i Uvisshed. At Rigsdagen i saadanne Forhold hyppigere end høit nødvendig overlader Noget til kongelig Anordning eller til Regjeringens Bestemmelse, finder jeg ikke rigtigt. Jeg finder tværtimod, at den lovgivende Magt skal afgjøre Alt, hvad den paa nogen Maade seer sig istand til at afgjøre; derved ville Borgerne af alle Classer